

Flottare räddad ur fors: **Inte en minut till hade jag klarat mig**

I går satt Tage Årebrand i flottarbåtens för och drog timmer igen i sitt anletes svett. I söndags upplevde han sitt livs värsta äventyr vid en ofrivillig forsränning i Strömseleforsen utanför Vilhelmina. - Hade jag inte varit utvilad och i god kondition hade jag aldrig klarat det. Och så förstås Flottarkamraternas goda insats, som i den strida strömmen lyckades få upp mig i båten när jag redan förlorat medvetandet.

Kamraterna, det var Bo Lidström och Sten Ekebro från Dalasjö, spelade ett spel med hög insats när de i strömmen drog Årebrand över relingen. Det var upplagt för en tragedi eftersom även Sven Persson, Dalasjö, var i vattnet och åkte utför fors. Han lyckades hålla sig på några stockar och klarade färden med huvudet över vattnet tills han drogs upp av Nikanor Isaksson, Dalasjö, som kom med en båt.

BRÖTEN GICK

Det hela tilldrog sig i Strömseleforsen i Vojmåns nedersta lopp vid åttatiden på söndagsmorgonen. Sven Persson och två kamrater skulle lossa en liten bröt på forsnacken. Så gick bröten. Kamraterna han i land, men Sven Persson åkte med virket. Tage Årebrand såg situationen och skulle ut med båten för att bistå, men så rände han på en vajer som ligger spänd över forsnacken så lågt att båten inte går under på lägsta stället. Båten slog runt och Årebrand kom under. Så svängde den igen och han försökte få fatt i båtkanten. Han hade handskar på händerna och hade svårt att få tag när det bar utför fors. Mitt på fors. Han måste släppa. Kamraterna som såg färden såg att Årebrand försvann och av den ungefär 400 meter långa resan utför fors var han under vattnet ungefär hälften. Bo Lidström och Sten Ekebro kom ut med en båt och rände fors efter den nödställda för att försöka komma jämsides när han flöt förbi. Hela tiden måste de inrikta sig på att inte ränna förbi honom så att inte tid skulle gå till spillo och så förstås hålla båten rätt mot strömmen, så att han kunde dras upp utan att båten välte.

LIVLÖS

Nere på edan med de sugande virvlarna lyckades det. Sten Ekebro fick grepp om Årebrand och Bo Lidström släppte årorna, tog tag och kastade sig tvärs över båten för att hålla balansen så att den inte vattenfylldes. Årebrand var då livlös och när man fick honom i land, skulle man börja med konstgjord andning, men då återfick han medvetandet och kunde snart resa sig. Medan detta utspelades hade Sven Persson också fullbordat sin forsfärd och fiskades upp av Nikanor Isaksson. Hans situation var något bättre då han hade virke att hålla sig på, men i stället löpte han risken att komma i kläm mellan stockarna eller att slå sig mot stenarna.

”MÅSTE KLARA DET”

– Hur upplevde du färden, frågade vi Tage Årebrand, när vi med flottarbasen Sven Svenssons hjälp fick kontakt med honom ute på ett sel nedanför Strömseleforsen på måndagsförmiddagen.

Jag hade bara en tanke: jag måste klara det här. Utan simkunnighet hade det inte gått, inte heller om jag varit trött eller i dålig kondition. Jag minns egentligen inte så mycket mer än att jag sögs ned och tänkte, nu går det åt pipan. Sedan vet jag inte något om hur jag kom upp på stranden.

– Något vatten fick jag just inte i mig, men kände det som om lungorna skulle sprängas när jag ibland kom upp till ytan. Men jag mådde inte så värst bra efteråt. Svimmningen berodde nog mest på ren utmattning och just längre tid än någon minut till hade jag knappast klarat mig. Något läkarbesök blev det inte, utan kamraterna bäddade ner mej i sängen i koj. Försökte jobba på eftermiddagen men måste åka hem till Vilhelmina för att vila.

”Rumpan” närmar sig Vojmåns nedersta lopp och det är marigt i flottningen i år med allt landvirke så varje man behövs.